

ger, og som jeg navnlig har været opdraget til at forskaa dem ved det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg); han har jo selv været med til at indføre denne Praxis, som ganske vist ikke er eiendommelig blot for Flerparten i denne Sal, at det samles før Mødet og samtaler om, hvordan man ønsker. Sagerne behandlet, om de skulle gaa til Udvalg eller ei. Naar vi ønskede dette Forslag sendt til Udvalg, saa er det, fordi vi finde, at det vel vilde være meget interessant at høre Landssthingets Mening derom, men dog ulige interessanter at kjende Folkethingets Mening først, inden det blev sendt til Landsstinget. Og da det ærede Medlem jo selv har forelagt det med den Motivering, at Ingen kjendte det nuværende Folkethingets Stilling dertil, fordi over Halvdelen af Folkethingets Medlemmer ikke have været med til at behandle Sagen tidligere, saa finder jeg, at er der noget Tilfælde, hvor det er naturligt, at en Sag bliver undergivet den regelmæssige Behandling gennem Udvalg osv., saa er det Tilfældet her. Jeg har ikke foreslaaet et Udvalg til at begrave Sagen, men et Udvalg til at behandle Sagen, for at man kunde lære Folkethingets Standpunkt at kjende. Om det kan naaes i de saa Dage, som ere tilbage af denne Samling, er et andet stort Spørgsmaal. Men hvis det var det ærede Medlems Mening at lære Landssthingets Standpunkt at kjende og ikke Folkethingets, saa havde det været naturligere, om det ærede Medlem havde foranlediget, at Forslaget var blevet indbragt i det andet Thing.

Beth: Jeg har kun begjært Ordet for at nedlægge en Indsigelse mod en enkelt Ytring, der saaldt fra det ærede Medlem, der sidst havde Ordet. Det har ingenlunde altid været Tilfældet, at man forud i Partimøderne forinden Diskussionen her i Salen har taget Bestemmelse om, at der skulde nedsettes Udvalg, eller om, hvor mange Medlemmer et saadant Udvalg skulde bestaa af. Dette har ikke været Tilfældet tidligere i min Tid her i Rigsdagen, og dersom jeg ikke tager feil, blev det først indført i den saakaldte Visneperiode, hvor man i Reglen tog Bestemmelse om, at en Sag skulde henvises til Finantsudvalget eller andre saadanne Udvalg, som man nu i Visneperioden fandt passende dertil. Tidligere har det ikke været Tilfældet, og jeg kan nævne det ærede Medlem bestemte Exemplar paa, at jeg har reist mig og foreslaaet Medsættelse af et Udvalg, og ligeledes Antallet af Medlemmerne til dette Udvalg, naturligvis uden at jeg havde talt med noget eneste Mennekte derom i Forveien.

Jeg skal nævne disse Exemplar, som endnu saa saa levende for mig i min Erindring. Den ene Gang var, da Fiskeriloven havde været til 1ste Behandling her i Salen, da reiste jeg mig og foreslog et Udvalg paa 15 Medlemmer, uden i Forveien at have talt med Nogen derom. Den anden Gang var, da vi havde haft de store processuelle Lovforslag fra Regeringens Side for, da gjorde jeg akkurat det Samme, uden at have talt med Nogensomhelst derom eller været opfordret dertil af Nogen. Jeg vil i det Hele taget sige, at jeg betragter det og længe har betragtet det som en Usift, at man i Partimøder, forinden man har hørt Forhandlingerne her i Salen, vedtager Bestemmelse om, hvorvidt et Lovforslag skal gaa til Udvalg eller ikke, og i første Tilfælde om, hvor mange Medlemmer et saadant Udvalg skal bestaa af. Vi behøvede ikke at gaa længere tilbage end til den anden Del af denne Samling for at se, hvilke Ulemper dette kan medføre. Der er for ganske nylig i denne anden Del af Samlingen foresaldet et Tilfælde her i Salen af denne Art, hvor man havde den allerførste Vanskelighed, skjøndt man dog tilsidst naaede over den, med at komme bort fra en saadan Partibeslutning. Under alle Omstændigheder følger det efter min Opfattelse af Forholdets Natur, at en Bestemmelse om Udvalgs Medsættelse, og hvad dermed staar i Forbindelse, først bør tages, efter at man her i Salen har hørt hele Diskussionen ved 1ste Behandling, saaledes at man ved denne Beslutning kan tage Hensyn til, hvad der er fremkommet under Diskussionen, og det udelukker man sig jo ganske fra ved denne Maade, som jeg paa det Bestemteste maa hævde, heller ingenlunde tidligere altid har været benyttet. Den blev, som jeg før sagde, først indført i den saakaldte Visneperiode.

S. Holm: Hvis det skulde være Tilfældet, at den først blev indført i den saakaldte Visneperiode, veed det ærede Medlem jo nok, hvem der i saa Fald bærer Ansvar for det; men denne Stik blev ikke indført i den saakaldte Visneperiode. Det er en gammel Praxis og har været Praxis, saalænge jeg har været i Rigsdagen, og det er omtrent ligesaa længe, som det ærede Medlem har været her. Men naar det ærede Medlem ikke har været til Stede i Partimøderne, er det jo ganske naturligt, at han ikke vidste, hvilken Beslutning man havde taget der, og naar han saa oven i Kjøbet har været saa heldig, uden at vide dette, her i Thinget at foreslaa Udvalg overensstemmende med, hvad der er blevet vedtaget i Partimøderne, saa er det jo gaaet overmaade